

သောင်းစောဦး

ထင်ရှားကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့်

သူတို့၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ အမှတ် (၁)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို နှင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ

သောင်းဝေဦး

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

၁၉၈၆ ခုနှစ်က စာရေးသူ ဒုတိယရင်းမှူးဘဝနှင့် စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ် တက်ခဲ့ရသည်။ ။ ထိုစဉ်က မြန်မာ့တပ်မတော်တွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံးသင် တန်းဟု ခေါ်နိုင်ပါ၏။

ထိုသင်တန်းကြီးတွင် Thesis စစ်ရေး နိုင်ငံရေး စာတမ်းနှင့် Command Study ခေါ် တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှု သုံးသပ်ချက် စာတမ်းများ ရေးတင်ကြရ သည်။ ။ Thesis စာတမ်းက အကြောင်းအရာကို အခြေခံရေးရသည့် စာ တမ်းဖြစ်သည်။ ။ Command Study က စစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ၏ တို က်ပွဲကွပ်ကဲမှုကို လေ့လာသုံးသပ်သည့် စာတမ်းဖြစ်သည်။ ။ သင်တန်း သားတစ်ဦးလျှင် အထက်ပါအတိုင်း စာတမ်းနှစ်စောင်စီ ပြုစုတင်သွင်းကြရ၏။

စာရေးသူက ဂျပန်ကို စိတ်ဝင်စားသူဖြစ်၍ Command Study ပြုစု ရာတွင် ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရီတာကို ရွေးခဲ့သည်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာရီတာနှင့် မလေးကျွန်းဆွယ် တိုက်ပွဲကို ရေးခဲ့သည်။ ။ နည်းပြများ Credit ပေးသည့် စာတမ်းများ တွင် ပါဝင်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်ကတော့ ကြီးမား သော ရည်ရွယ်ချက်မရှိခဲ့ပါ။ စစ်သားမို့ ကိုယ်ပေးသည့်တာဝန်ကျေပွန် အောင် ထမ်းဆောင်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ၁၉၈၈ ခု ခုနှစ် စာရေးသူ အား တပ်မတော်လေ့ကျင့်ရေး ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးမှ ခေါ်ယူခြင်း ခံရ၏။ သင်တန်းကျောင်းများ အတွက် စစ်စာပေများ ပြုစုရန် တာဝန်ပေးသည်

။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ကြည်(ယခုဝန်ကြီး) တို့ ပါဝင်သည်။ ။ အခြားနိုင်ငံခြားပြန် အရာရှိကြီး လေးငါးဦးလည်း ပါဝင်၏။ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း၊ တပ်မတော် (ကြည်း) တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းနှင့် စစ်ဦးစီးတက္ကသိုလ်တို့တွင် သွားရောက်နေထိုင်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရသည် ။ စာတွေအများကြီးဖတ်ရသည် ။ ရေးရသည် ။

ဤတွင် သင်တန်းသားများ ရေးသားတင်သွင်းသွားကြသည့် Comm and Study အမြောက်အမြားကို ဖတ်ရတော့၏။ ကမ္ဘာကျော်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ၏ တိုက်ပွဲ ကွပ်ကဲမှုများကို အတော်လေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိရသည် ။ ဟိုဘက် ဒီဘက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲ၌ စာရေးသူ လေးစားသဘောကျသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို မှတ်သားထားခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလက ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ပင်။ ၎င်းတို့ အထဲမှ အချို့ကို ဖော်ပြရပါက ...

ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲမှ -

ယာမာရှိတာနှင့် ယာမာမိုတို

အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲမှ -

မောင်ဂိုမာရီနှင့် ဝီလီယံစလင်း

အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲမှ -

အိုက်စင်ဟောင်ဝါနှင့် စတီးဝဲလ်

ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲမှ -

ရွမ်းမဲလ်နှင့် ဂူဒါရီးယန်

ရုရှားဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ထဲမှ မူ -

ဇူးကော့(ဖ်)တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော တိုက်ပွဲများ နှင့်အတူ ၎င်းတို့ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုပါ လေ့လာရပါသည်။ ။

သူတို့ ၏ စိတ်နေသဘောထားများက သူတို့ တိုက်ခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများကို ရောင်ပြန်ဟပ်လေ့ရှိ၏။ ဥပမာ -

ယာမာရှိတာနှင့် ယာမာမိုတိုတို့ က ဂျပန်ပီပီ ပြတ်သားသည် ။ လုပ်ရဲကိုင်ရဲသည် ။

မောင်ဂိုမာရီနှင့် ဝီလီယံစလင်းတို့ က အင်္ဂလိပ်ပီပီ စေ့စပ်သေချာသည် ။

ရွမ်းမဲလ်က ဂျာမနီပီပီ လျှပ်တစ်ပြက် စစ်ဆင်သည် ။ စွန့်စားရဲသည် ။

စတီးဝဲလ်က ဇီဇာကြောင်သည် ။ ခေါင်းမာသည် ။

ဇူးကော့မိက စစ်စည်းရုံးမှု အလွန်ကောင်းသည် ။ ဒုဖြင့် စစ်ဆင်တတ်သည် ။ စိတ်ဓာတ်အလွန် ခိုင်မာသည် စသည် တို့ ဖြစ်ပါ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတိုင်း ထူးခြားသော အရည်အချင်း ပိုင်ဆိုင်သူများ ပါပေ။ သူတို့ သည် စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းတရားကြီး ဆယ့်လေးငါးချက်အနက် အတော်များများကို နားလည်အသုံးပြုသူများ ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိပါသည်။ ။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြမည့် “ထင်ရှား ကျော်ကြား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ နှင့် သူတို့ ၏ တိုက်ပွဲကွပ်ကဲမှုများ” Series တွင် ကမ္ဘာကျော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ဦးစီ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် သူတို့ ၏ ကျော်ကြားသော တိုက်ပွဲများ ၌ အသုံးပြုသွားသည့် နည်းဗျူဟာများ စစ်အောင်ရာ

သော အကြောင်းတရားများကို ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသဖြင့် သာမန်စစ်
စာပေလေ့လာသူများ အတွက် သာမက တပ်မတော်သားများ အတွက်ပါ
လေ့လာနိုင်ဖွယ်ဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆမိကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

သောင်းဝေဦး

နေရာ - ရန်ကုန်

ရက်စွဲ - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၀) ရက်

*

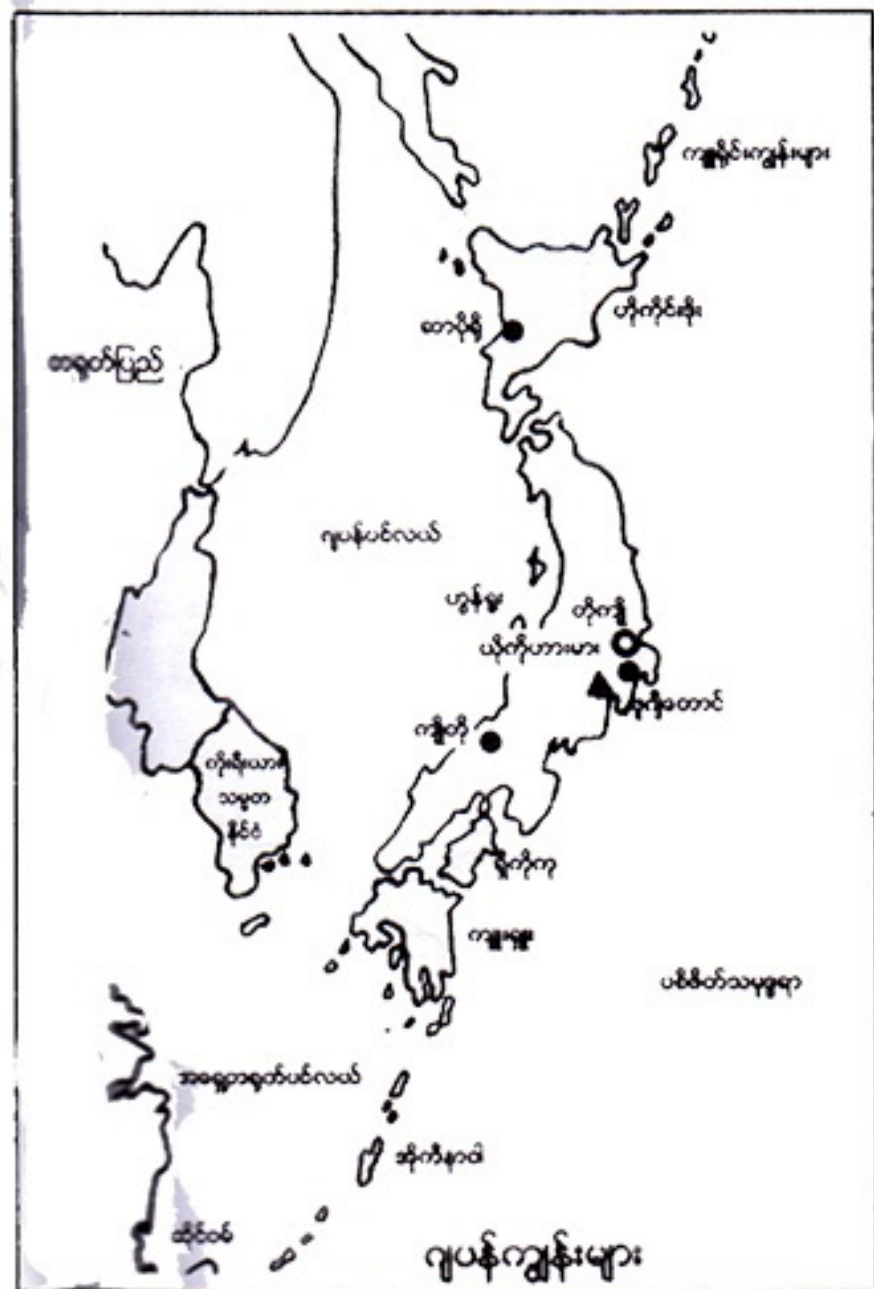
အခန်း (၁)
ယာမာမိုတိုဆိုသည် မှာ

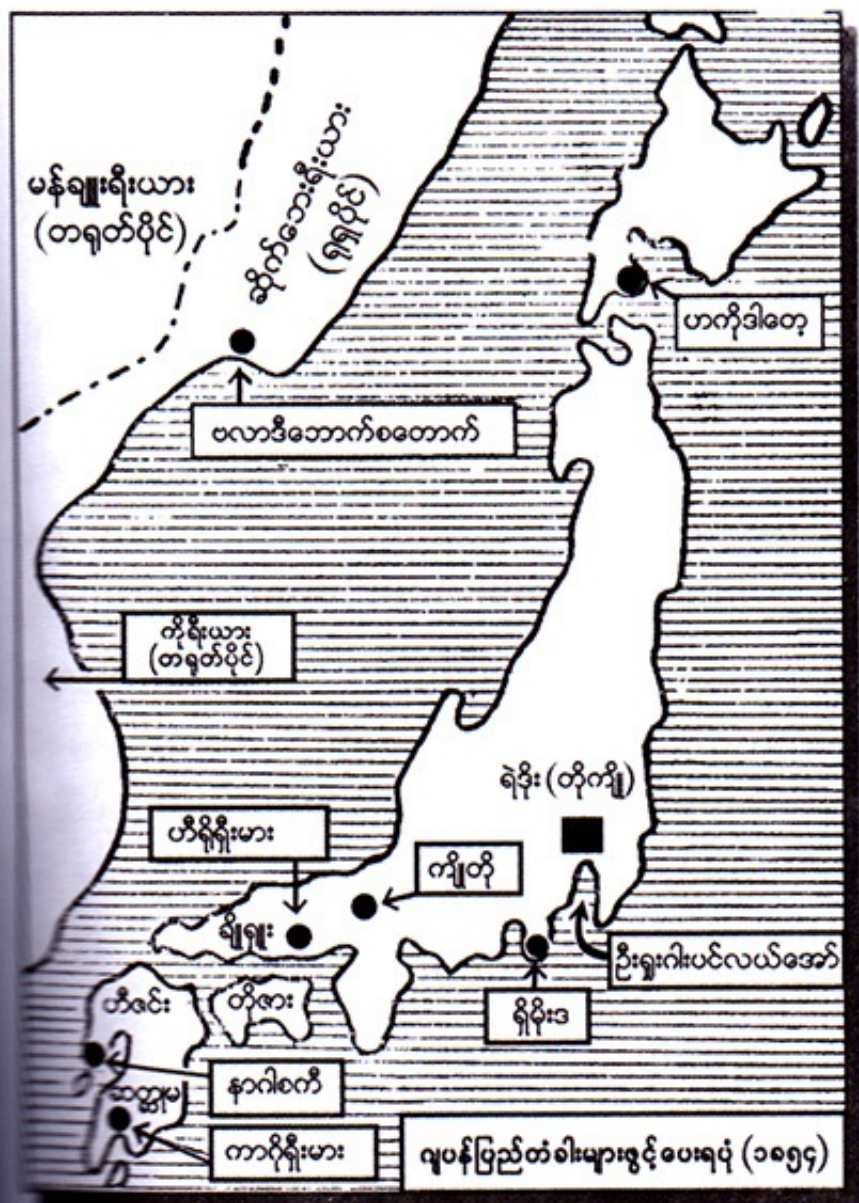
သူဘယ်သူလဲ

၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာတွင် ဂျာမနီက ပိုလန်ကို ဝင်တိုက်သဖြင့် အင်္ဂလန်နှင့် ပြင်သစ်တို့ က ဂျာမနီကို စစ်ကြေညာရာ ဥရောပ၌ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး စဖြစ်တော့သည်။ ။ အာရှတွင် လည်း ဂျာမနီ၊ အီတလီနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ထားသည့် Berlin, Rome, Tokyo ဝင်ရိုးတန်း မဟာမိတ်အဖွဲ့ဝင် ဂျပန်က စစ်ရေး စီးပွားရေး အလွန်စွာနေသည်။ ။ ဂျပန်သည် ရုရှား ဂျပန် စစ်ပွဲပြီးကတည်းက စစ်မာန်ယစ်နေ၏။ ဂျပန်တွင် စစ်လို လားသူများ အာဏာရလာကြသည်။ ။ တရုတ် ကိုရီးယားတို့ သာမက ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနားအထိ နယ်ချဲ့လာကြ၏။ အင်္ဂလိပ်ပိုင် အာရှကို လိုနီများကိုပါ မျက်စောင်းထိုးလာသည်။ ။ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဒတ်ချ်ပိုင် ကိုလိုနီများမှ ရေနံအပါအဝင် ကုန်ကြမ်းများကို ရယူလိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ဂျပန်သည် အာရှအင်အားကြီး နိုင်ငံအဖြစ်မှ အနောက်တောင် ပစိဖိတ်ဒေသနှင့် အာရှတွင် စစ်တံခွန်လွှင့်ထူလာရာ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၏ ဟိုမှာ ဘက်ကမ်းရှိ အမေရိကန်တို့ က မျက်စိဒေါက်ထောက် ကြည့်နေကြ၏။ ။ ဂျပန်၏ ရန်လိုသော အပြုအမူများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဟန့်တားလာကြ၏။ အမေရိကန်သည် ကမ္ဘာ့အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ ပါဝင်ခြင်း မရှိသေးပေ။ သို့ရာတွင် သူတို့

၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်တို့ ကိုမူ စစ်ပစ္စည်းအပါအဝင် လိုအပ်
သည် များကို ထောက်ပံ့ပေးနေခဲ့၏။ တရုတ်ပြည် ဂျပန်လက်တွင်း မကျ
ရောက်စေရေးအတွက် တရုတ် ချန်ကေရှိုတ်အစိုးရသို့ အကူအညီများ
လည်း ပေးလျက်ရှိ၏။

ဤတွင် ဂျပန်နှင့် အမေရိကန် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ကြရတော့၏။

အမေရိကန်က ဂျပန်တို့ အင်ဒိုချိုင်းနားကို သိမ်းပိုက်လိုက်သည် နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ ပိုင်ဆိုင်မှု အရင်းအမြစ်အားလုံးကို ထုတ်ယူခွင့်မပြုဘဲ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်တော့၏။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်နှင့် အမေရိကန်တို့ ကုန်သွယ်ရေး လုံးဝရပ်စဲသွားလေတော့သည် ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း အမေရိကန်နည်းတူ ဗြိတိန်ရှိ ဂျပန်ပိုင် ငွေကြေးနှင့် ပစ္စည်းများကို ဂျပန်တို့ အသုံးမပြုနိုင်အောင် ပိတ်ပင်ထားလိုက်သည် ။ ဒတ်ချ်တို့ ကလည်း အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစုမှ ရေနံနှင့် စက်သုံးဆီများကို မရောင်းဘဲထားသည် ။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်တို့ အလွန်အထိနာသွားတော့၏။ ဂျပန်သည် ပြည်ပမှ ရေနံကိုသာ မှီခိုရသည့် နိုင်ငံ ဖြစ်၏။

ရေနံနှင့် စက်သုံးဆီများ မရတော့သည် နှင့် ဂျပန်စက်ရုံ အလုပ်ရုံများ ပိတ်ပစ်ရတော့မည့် အနေအထား ကျရောက်သွားတော့၏ ။ ယာဉ်ယန္တရားနှင့် စစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုမှာ လည်း လအနည်းငယ်အတွင်း တစ်ဟု န်ထိုး ကျဆင်းသွားလေသည် ။ အဓိကလက်သည် မှာ အမေရိကန်ဖြစ်သည် ကို ဂျပန်တို့ က သိထားကြ၏။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်တို့ နှင့် စစ်မဖြစ်လိုသေးသဖြင့် အထူးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ စေလွှတ်ကာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့လေသည် ။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၌ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများကို ဝါရှင်တန်တွင် ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့၏။ ဂျပန်တို့ ၏ တောင်းဆိုချက်များမှာ မမျှတသဖြင့် အမေရိကန်တို့ က ပယ်ချခဲ့လေသည် ။ ဆွေးနွေးပွဲများကို ၁၉၄၁ အောက်တိုဘာလအထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း နှစ်ဖက်လုံးက အလျှော့မပေးနိုင်ကြသဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

“အောက်တိုဘာ ဆွေးနွေးပွဲတွေ မအောင်မြင်ရင်တော့ အမေရိကန်

ကို စစ်ပြုမှ ရတော့မယ်”

အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် တက်လာသည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ရှိ အစိုးရက သဘောထားပေးလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ရှိသည် စစ်လို လားသော ဂျပန်ကြည်းတပ်မှ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်၏။ သူသည် စစ်ဝန်ကြီးရော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး တာဝန်ကိုပါ ယူထားသူ ဖြစ်၏။ အစိုးရအဖွဲ့ ရာထူးလက်ခံပြီး ၂ ရက်အကြာ၌ ဂျပန် ဘုရင်ဧကရာဇ် ဟိရိုဟိတိုက တိုကျိုကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်လေတော့သည်။

တိုကျိုအစိုးရသစ်က နည်းလမ်းသုံးသွယ်ကို စဉ်းစားခဲ့၏။

(က) အမေရိကန်တို့ ၏ တောင်းဆိုချက်များကို လိုက်လျောရန်။

(မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဂျပန်နိုင်ငံ၏ လက်ရှိ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းသွားမည်။ တစ်မျိုးသားလုံး၏ မာနကို ထိခိုက်မည်။)

(ခ) လက်ရှိ အနေအထားအတိုင်း ဆက်လက်ရပ်တည်သွားရန်။

(ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။ အဓိကရေနံ ပြတ်သွားမည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး စီးပွားရေး ချွတ်ခြုံကျပြီး စစ်ရေးကိုပါ ထိခိုက်လာမည်။)

(ဂ) အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်များကို စစ်ပြုရန်။

(အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဟု ယူဆသည်။ ပြင်သစ်ကို ဂျာမနီက သိမ်းထားသည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ ၏ ဗြိတိန်နိုင်ငံမှာ လည်း ဂျာမနီ၏ ဗုံးဒဏ်ခံနေရသည်။ မိမိတို့ ဝန်ရိုးတန်း မဟာမိတ်နိုင်ငံများ စစ်ရေးအကဲသာနေသည်။ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်အား အငိုက်ဖမ်းတိုက်က အောင်မြင်နိုင်မည်ဟု သုံးသပ်သည်။)

တိုကျိုခေါင်းဆောင်သော စစ်ဝါဒီအစိုးရက တတိယ နည်းလမ်းကို ပြတ်သားစွာ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၁ ရက်တွင် ဘုရင်

ဟီရိုဟီတိုက တိုဂျိုအစိုးရ၏ စစ်ပြုရန် အဆိုပြုဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုလက်မှတ် ရေးထိုးပေးလိုက်သည်။ ။

၁၉၃၉ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စဖြစ်ပြီဆိုကတည်းက စစ်ပြင်ထားသော ဂျပန်သည် သူလိုချင်တာရအောင် တစ်ဖက်က သံတမန်နည်းပရိယာယ်ကို အသုံးပြုလျက်ရှိသော်လည်း တစ်ဖက်ကမူ စစ်ရေးလေ့ကျင့်ပြင်ဆင်မှုများကို တိတ်တဆိတ်ပြုလုပ်လျက်ရှိပြီး တောင်ပစိဖိတ်ဒေသ၌ ကြီးကျယ်နေသော အမေရိကန်အား ဦးနှိမ်ရန် ၎င်းတို့ ၏ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီးကို အငိုက်ဖမ်းတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြ၏။ အနောက်တောင် အာရှနိုင်ငံများ ရှိ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို မောင်းထုတ်နိုင်ရန်အတွက်လည်း အပူပိုင်းဒေသ တောတွင်းစစ်ဆင်ရေးများကို ကြိုတင်လေ့ကျင့်လျက်ရှိ၏။

သွေးခင်းသောလမ်းကို လျှောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ဂျပန်တို့ သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီခန့်၌ အမေရိကန်တို့၏ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီး အခြေစိုက်ထားရာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား ဂျပန်ရေတပ်မှ လေယာဉ်များ ဖြင့် အငိုက်ဖမ်းတိုက်ခိုက်တော့၏။ တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပြင်းထန်လှပြီး လုံးဝလည်း အငိုက်ရလိုက်သဖြင့် အမေရိကန်တို့ အလွန် အထိနာသွားတော့၏။

နှစ်နာရီပင် မကြာလိုက်သော ထိုတိုက်ပွဲကြီး၌ အမေရိကန်တို့ ဘက်မှ စစ်သင်္ဘောကြီး ၈ စီး နစ်မြုပ်ပျက်စီးသွား၏။ ခရုဇာအပေါ့စား သင်္ဘော ၃ စီးနှင့် အခြားသင်္ဘောငယ်များ စွာလည်း ထိခိုက်ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ ။ ကြည်းတပ်လေယာဉ် ၁၈၈ စီး ချေမှုန်းခံရပြီး ရေတပ်လေယာဉ် အစီး ၃၀ ပျက်စီးသွားသည်။ ။ ထိခိုက်ကျဆုံးသူအနေဖြင့် (အရပ်သားများ အပါအဝင်) ၂၄၀၃ ယောက် ရှိ၏။ ဒဏ်ရာရသူ ၁၁၇၈ ယောက် ဖြစ်

သည် ။ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကြီး တစ်ခုလုံးမှာ လည်း အော်ကြဟစ်ကြ ငိုကြ
ယိုကြနှင့် မီးဟု နုံးဟု နုံးတောက်ကာ ကျန်ခဲ့၏။

ဤတိုက်ပွဲကြီးကို အမေရိကန်တို့ က အထူးအံ့အားသင့်သွား၏။ သူ
တို့ သည် အာရှသား ဂျပန်များကို လျှော့တွက်ထားကြသည် ။ ပုလဲဆိပ်
ကမ်းသည် ဂျပန်ကျွန်းစုများ နှင့် မိုင် ၃၀၀၀ ခန့် ဝေးကွာ၏။ ဤမျှ ဝေး
ကွာသော သူတို့ ၏ ပစိဖိတ်ရေတပ် Naval Base ကြီးကို ဂျပန်တို့ ဒီလို မို
က်မိုက်ကန်းကန်း လာလုပ်ဖွယ်ရာမရှိဟု သုံးသပ်ထားကြ၏။ မလုပ်နိုင်
ဟု လည်း ထင်ထားကြ၏။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ မထင်တာ ဂျပန်တွေက လုပ်
သွားကြပြီ။ သူတို့ အကြီးအကျယ် ခံလိုက်ရပြီ။ ဒါ ဘယ်သူ့အကြံဉာဏ်
လဲ၊ ဒါလောက် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကြံပြီးလုပ်နိုင်တာ ဂျပန်မှာ ဘယ်သူ
ရှိလဲ။

ဘယ်သူရှိရဦးမှာ လဲ။

သူတို့ အမေရိကန်တွေက စာတွေ ပညာတွေ သင်ပေးလိုက်တဲ့ အမေ
ရိကန်မှာ လည်း နေသွားဖူးတဲ့ ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုပေါ့

။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ဖြစ်လုဆဲအချိန်ကတွေ့ရသည့်ဂျပန်စစ်ဦးစီးချုပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဆူဂိုယာမနုဇွန်နီး

ဪ ... ဒါ ယာမာမိုတိုရဲ့ လက်ချက်ကိုး။ အမေရိကန်များက ယာမာမိုတိုအား တေးထားလိုက်ကြသည် ။

ပျံလေတဲ့ ငှက်ခါး နားခါမှ သိပေရော့မည်။

ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ယာမာမိုတို

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို ကျားကုတ်ကျားခဲ ပုံဖော်ခဲ့သည့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုကို ၁၈၈၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၄ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံ Nagaoka နာဂါအိုကာ၌ မွေးဖွားခဲ့သည် ။ တိုကျိုမြို့၏ မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၂၄၀ အကွာတွင် ရှိသော မြို့ငယ်လေး ဖြစ်၏။ မွေးချင်း ၇ ယောက်အနက် အငယ်ဆုံးသား ဖြစ်၏။ ဖခင်မှာ ရှိဂွန်အစိုးရ၏ အမှုထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သဖြင့် မိကျီခေါင်းဆောင်တို့ ကို ဆန့်ကျင်သူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၈၆၇ ခုနှစ်၌ ရှိဝန်အစိုးရ ပြုတ်ကျချိန်၌ ယာမာမိုတို၏ ဖခင်သည် အသက် ၄၀ အရွယ် ရှိဝန်အစိုးရ အမှုထမ်း ဖြစ်၏။ ယာမာမိုတိုကို မွေးဖွားချိန်၌ အသက် ၅၆ နှစ် ရှိပြီ။ မူလတန်း ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် မိဂျီအစိုးရ၏ ပညာရေးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန် ဖြစ်သည် ။ သူ့အသက် ၅၆ နှစ်မှ မွေးလာသည့် အငယ်ဆုံးသားလေး ယာမာမိုတိုကို IS OROKU အိဆိုရိုးကု (ငါးဆယ့်ခြောက်) ဟု အမည်ပေးခဲ့သည် ။ အိဆိုရိုးကု ဆိုသည် မှာ ဂျပန်ဘာသာစကားဖြင့် ငါးဆယ့်ခြောက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

ယာမာမိုတိုသည် နာဂါအိုကာ၌ ကျောင်းစတင်နေခဲ့ရာ သူ၏ ဆရာတစ်ယောက်သည် အမေရိကန်လူမျိုး Missionary တစ်ဦး ဖြစ်၏။ ယာမာမိုတိုသည် ထိုအမေရိကန် ဆရာထံသွား၍ မကြာခဏ အင်္ဂလိပ်စကား သင်ကြားလေ့ရှိသည် ။ ဆရာနှင့် စကားစမြည်ပြောသည် ။ ထို့ကြောင့် ယာမာမိုတိုကား ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန်အကြောင်း အတော်အတန် သိသူ ဖြစ်ခဲ့၏။

၁၉၀၁ ခုနှစ် သူ့ အသက် ၁၈ နှစ်၌ ဘုရင့်ရေတပ်မတော် အကယ်ဒမီကျောင်း Imperial Naval Academy သို့ တက်ရောက်ခွင့် ရခဲ့၏။ ယာမာမိုတိုသည် စစ်တက္ကသိုလ်တွင် အပေါင်းအသင်းဝင်ဆုံ၍ စာကြိုးစားသူ ထူးချွန်သူဖြစ်ခဲ့၏။ အမြောက်လက်နက် ဘာသာရပ်နှင့် စစ်သင်္ဘောများ ဘာသာရပ်တွင် အလွန်တော်သည် ဟု လူသိများ ၏။ ၁၉၀၄ ခုနှစ်၌ ဘုရင့်ရေတပ် အကယ်ဒမီကျောင်းမှ ဆင်းပြီး နှစ်ရှင် ခရူဇာစစ်သင်္ဘောတွင် တာဝန်ချထားခံရ၏။

၅၅ - ဆိုက်ဘားရီးယား

တက္ကသိုလ်အများအပြားတွင် ဂျပန်နယ်ချဲ့

တရုတ်-ဂျပန်စစ်(၁၈၉၄)

အရာရှိငယ်ဘဝက ယာမာမိုတို

ယာမာမိတို့ သင်တန်းဆင်းချိန်နှင့် ရုရှားဂျပန်စစ်ပွဲ သွားကြုံနေသည် ။ စုရှိမာရေလက်ကြားတိုက်ပွဲတွင် ယာမာမိတို့သည် တက်ကြွစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ ရန်သူ ရုရှားတို့ ၏ အမြောက်ကျည်ထိမှန်ခံရပြီး ဘယ်ဘက်လက်မှ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် ကြေမ္မသွားခဲ့သော်လည်း ဒဏ်ရာရသောလက်ကို ရရာအဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ကာ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးအောင်မြင်သည် ထိ တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ ထိုတိုက်ပွဲကြီး၌ ဂျပန်တို့ လုံးဝအောင်ပွဲခံခဲ့၍ ရုရှားရေတပ်ကြီးကို လက်စတုန်း ချေမှုန်းသုတ်သင်နိုင်ခဲ့၏။

ယာမာမိတို့၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုကို သိရှိသွားသော ရေကြောင်းဗိုလ်ချုပ်ကြီး တိုဂိုက ယာမာမိတို့ထံသို့ ...

“သင်၏ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှုကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြု မှတ်တမ်းတင်ပါသည် ။” ဟု ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပေးပို့ခဲ့လေသည် ။

ဤတွင် ယာမာမိတို့သည် ဘုရင့်ရေတပ်မတော်တွင် အလွန်လူသိများ ထင်ရှားကျော်ကြားလာတော့၏။

၁၉၁၆ ခုနှစ် ဂျပန်ရေတပ် အဆင့်မြင့် ကောလိပ်တွင် ဘွဲ့လွန်သင်တန်း တက်ရောက်ခဲ့၏။ သင်တန်းတွင် လည်း ထူးချွန်၏။ သင်တန်းအပြီး၌ ယာမာမိတို့အား နာဂါအိုကာမြို့လေးက စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အရာရှိကြီး တစ်ဦးမှ သားထောက်သမီးခံ မရှိသဖြင့် သားအဖြစ် မွေးစားခဲ့လေတော့သည် ။ ယာမာမိတို့၏ ဖခင်ရင်းမှာ သာမန်ကျောင်းဆရာကလေး ဖြစ်သည့်အပြင် ကလေးကလည်း များ သေးရာ ယာမာမိတို့အတွက် မိဘအရင်းများ ၏ အပံ့အပိုးနှင့် ကူညီမှု အနည်းငယ်သာ ရခဲ့၏။ ယခု ဂု

ဏ်သရေရှိ တပ်မတော်အရာရှိကြီးမှ မွေးစားခံခဲ့ရရာ ဂုဏ်သိက္ခာတက်သွားပြီး အမည်ကိုလည်း မွေးစားဖခင် ယာမာမိုတို မိသားစု၏ အမည်ကို ပြောင်းလဲခံယူခဲ့ရာ Isoroku Yamamoto အီဆိုရိုးကု ယာမာမိုတိုဟု ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ။

နောင်အခါတွင် မူ မွေးစားဖခင်ပေးခဲ့သော ယာမာမိုတို အမည်နှင့်ပင် ကျော်ကြားခဲ့လေတော့သည်။ ။

ဤသည် ကား ယာမာမိုတို၏ ၁၀အစပိုင်း ကာလပင်တည်း။

တောပန်းလေးနှင့် ယာမာမိုတို

ယာမာမိုတိုသည် ဂျပန်လူမျိုးပီပီ အရပ် ၅ ပေ ၃ လက်မ သာသာသာရှိ၏။ သို့ရာတွင် စစ်သားဖြစ်၍ ကိုယ်ကာယ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်၏။ ခန့်ညားတည်ကြည်၏။

အလားအလာကောင်းသော ရေတပ်ဗိုလ်ကလေး ယာမာမိုတိုအား လူချမ်းသာ သမီးရှင်များက မျက်စိကျကြ၏။ အထက်တန်းလွှာမှ မိန်းမပျိုများ နှင့် တပ်မတော်အရာရှိကြီးများ ၏ သမီးပျိုများကလည်း စိတ်ဝင်စားကြလေသည်။ ။ သို့ရာတွင် ယာမာမိုတိုသည် တကယ်တမ်း အိမ်ထောင်ပြုသောအခါ ထိုအထက်တန်းလွှာ၏ သမီးပျိုများ အားလုံးကို ငြင်းပယ်၍ တောကျေးလက် တောင်သူလယ်သမား မိသားစုမှ ရိုးသားသည့် တောပန်းလေးတစ်ပွင့်ကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။ ။

၁၉၁၈ ခုနှစ် ယာမာမိုတို အသက် ၃၅ နှစ်တွင် တောပန်းလေး မိဟရှိနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၏။ မိဟရှိသည် ရိုးသားသော တောင်သူလယ်သမား၏ သမီးဖြစ်ပြီး လက်ထပ်ချိန်၌ အသက် ၂၅ နှစ် ရှိပြီ ဖြစ်၏။

ယာမာမိုတိုသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမေရိကန်ကျောင်းဆရာနှင့် စာသင်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ကျပြီး မကြာမီမှာ ပင် အမေရိကားသို့ သွားရောက်နေထိုင်ရ၏။ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်၌ Oil Industry ဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့၏။ အမေရိကန်တွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ် ဒက်ထရွိုက်ရှိ မော်တော်

ကား စက်ရုံများ ၊ ပစ်စဘတ်မှ သံမဏိစက်ရုံများ ၊ တက္ကဆပ်မှ ရေနံတွင်းများကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့ရာ အမေရိကန်၏ စက်မှုနှင့် စီးပွားရေးအင်အားကို ကောင်းစွာနားလည် သဘောပေါက်ခဲ့၏။

ဝါရှင်တန်တွင် စစ်သံမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ခန့်ထားခံရပြန်သဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ အနှံ့အပြား ခရီးလှည့်လည်ခဲ့နိုင်ပြန်၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ရေတပ်နှင့် လေတပ်ကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့၏။ အမေရိကန်ရေတပ်မှ အရာရှိများ နှင့် ခင်မင်ခဲ့၍ မကြာခဏ ညနေစာ အတူစားခြင်း၊ ဖဲကစားခြင်း ပြုလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်လူမျိုးများ အကြောင်းနှင့် အမေရိကန်တို့ ၏ စစ်အင်အားကို အတွင်းကျကျ သိသူဟု ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန်နှင့် မဟာမိတ်များကို စစ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြစဉ် ...

“အမေရိကန်နဲ့ အင်္ဂလိပ်ကို စစ်တိုက်မယ်ဆိုရင် ပထမ အငိုက်ဖမ်းတိုက်ရမည်။ အဲဒါဆိုရင် ပထမ လေးငါး ခြောက်လလောက်မှာ အောင်မြင်မှုတွေ ကျွန်တော်တို့ ရနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ပိုင်းတော့ သိပ်မျှော်လင့်လို့ မရနိုင်ဘူး”

ဟု ယာမာမိုတိုက ဆိုခဲ့၏။

ဤသို့ပြောနိုင်ခြင်းမှာ အမေရိကန်တို့ ကို အတွင်းသိ အစင်းသိ၍ သာ ပြောနိုင်ခြင်း ပါပေတည်း။

ရာထူးတာဝန်များ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲ ထမ်းဆောင်ရခြင်း

အမေရိကန်တွင် စစ်သံမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၈ ခုနှစ်၌

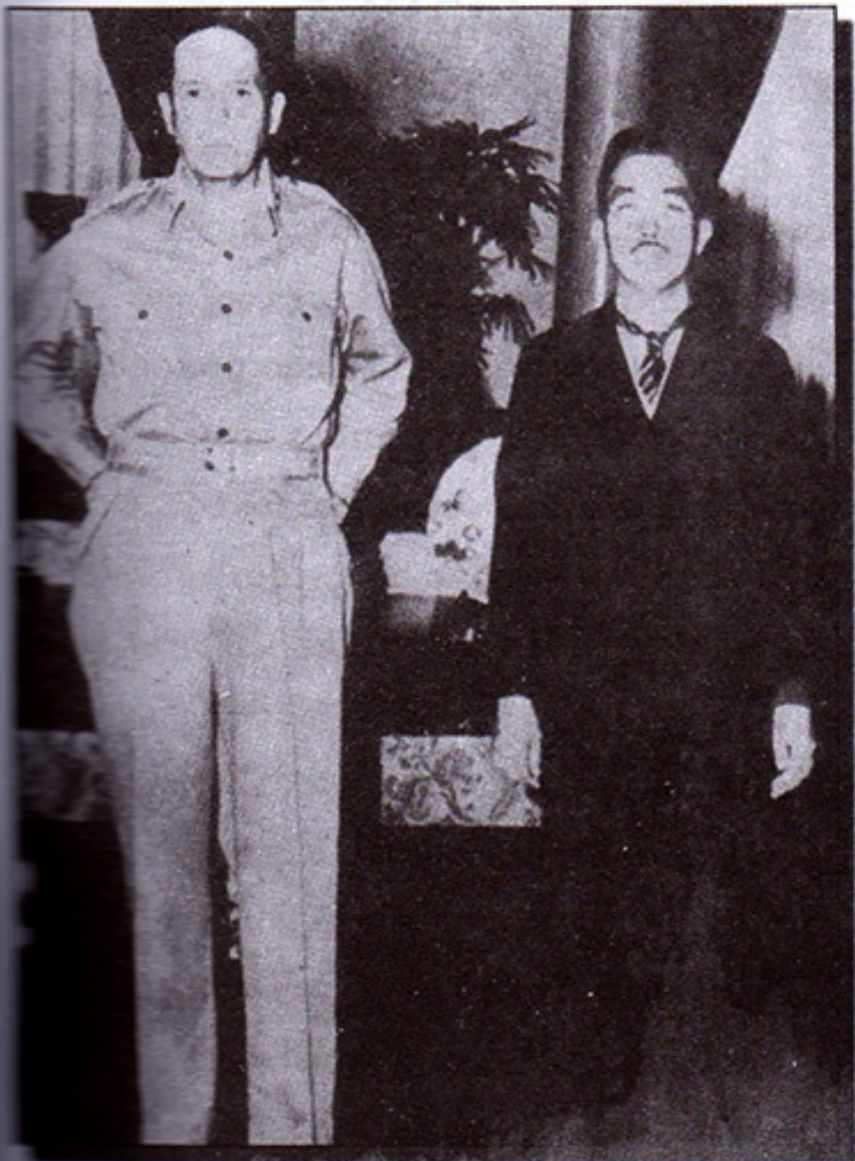
တာဝန်ပြီးဆုံး၍ ဂျပန်သို့ ပြန်ခဲ့ရ၏။ ပထမဆုံး
လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး အကာဂီကို တာဝန်ယူရ၏။ ၁၉၃၀ တွင် ရေ
တပ်ဗိုလ်ချုပ်အဆင့်ကို ရရှိပြီး ထိုနှစ်မှာ ပင် လန်ဒန်၌ ကျင်းပသည့် ရေ
တပ်ဆိုင်ရာ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ရန် စေ
လွှတ်ခံရသည် ။

ထိုကွန်ဖရင့်၌ ၁၉၂၂ ခုနှစ်က ဗြိတိန်၊ အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်တို့ လ
က်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် ဝါရှင်တန် ရေတပ်ဆိုင်ရာ စာချုပ်ကို ပြန်လ
ည်သုံးသပ်ခဲ့ကြ၏။ အဆိုပါ စာချုပ်အရ စာချုပ်ပါနိုင်ငံကြီးသုံးခုသည်
တိုက်သင်္ဘောနှင့် လေယာဉ်တင်သင်္ဘော စသည့် စစ်သင်္ဘောကြီးများ
တည်ဆောက်ရာ၌ ၅:၅:၃ သာ တည်ဆောက်ရန် သဘောတူထားကြသ
ည် ။ ဂျပန်က အချိုး သုံး နောက်ဆုံးက အနည်းဆုံး ဖြစ်၏။ ဂျပန်တို့ က
ထိုသဘောတူညီချက်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ဗြိတိန် အမေရိကန်တို့ နှင့် တန်း
တူရည်တူ စစ်သင်္ဘောများ တည်ဆောက်ရေးကို တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်၏
။ စစ်လိုလားသည့် Fleet Faction အုပ်စုက တောင်းဆိုခိုင်းခြင်း ဖြစ်လေ
သည် ။ ယာမာမိုတိုကမူ မရနိုင်ကြောင်း နားလည်ထား၏။ အမှန်လည်း
ဂျပန်တို့ တောင်းဆိုမှု မအောင်မြင်ခဲ့ပါချေ။

ထိုသို့မအောင်မြင်ခဲ့သော်လည်း လန်ဒန်ကွန်ဖရင့်မှ အပြန်၌ ယာမာ
မိုတိုအား ရေကြောင်းချီလေတပ်၌ နည်းပညာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ခန့်အပ်
ခဲ့ပြန်ရာ ရေတပ်အတွက် Betty ဗုံးကြဲလေယာဉ်များ နှင့် တိုက်လေယာ
ဉ်များကို တည်ဆောက်ပေးနိုင်ခဲ့၏။ ယာမာမိုတို လိုချင်သော လေယာဉ်
များကို မတ်ဆုအီ Mutsui နှင့် မီစူဘီရှီ Misubishi ကုမ္ပဏီကြီးများက တ
ည်ဆောက်ပေးခဲ့ကြလေသည် ။ ယာမာမိုတို၏ Betty ဗုံးကြဲလေယာဉ်သ
ည် ကီလိုမီတာ ၂၀၀၀ နီးပါး ပျံသန်းနိုင်စွမ်းရှိရာ ၁၉၃၇ တရုတ်ဂျပန် စ
စ်ပွဲ၌ ဂျပန်ကျွန်းမှ တရုတ်ပြည်ထိ သွားရောက် ဗုံးကြဲကာ

တရုတ်ကြည်းတပ်နှင့် လေတပ်ကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ ။

၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန်ရှိ နောက်ထပ်ရေတပ်ဆိုင်ရာ စစ်လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကွန်ဖရင့် ကျင်းပပြန်၏။ ဂျပန်နိုင်ငံက တက်ရောက်ရန် ယာမာမိုတိုကိုပင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်ကာ စေလွှတ်ပြန်၏။ ၅:၅:၃ အချိုးကို ပြင်ပေးရန်ပင် တောင်းဆိုခိုင်းပြန်၏။ သို့ရာတွင် ဂျပန်က မန်ချူးရီးယားကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လိုက်သဖြင့် ထိုတောင်းဆိုချက်များ မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

၁၉၄၅ ဂျပန်လက်နက်ချပြီးနောက် တွေ့ရသည့်
အမေရိကန်ခိုလှုံချုပ်ကြီးမက်အာသာနှင့် ဂျပန်ဘုရင် ဟိရိုဟိတို

တောင်းဆိုချက်များ မအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ယာမာမိုတိုကို စစ်လိုလားသော အာဏာရအုပ်စုက ဘာတာဝန်မှ မပေးဘဲ ခေတ္တပစ်ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် ရေတပ်နှင့် လေတပ်ဆိုင်ရာ နည်းပညာများ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၍ ကြာကြာ ပစ်ထားမရသဖြင့် ယာမာမိုတိုကို ပြန်ခေါ်ရတော့၏။ ယာမာမိုတိုသည် ၁၉၂၄ ခုနှစ်ကပင် လေယာဉ်မောင်း သင်တန်းတက်ခဲ့ပြီး လေယာဉ်မောင်းနှင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ယာမာမိုတိုသည် Zero ဇီးရိုးတိုက်လေယာဉ်များကို ဖန်ဆင်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုတိုက်လေယာဉ်မှာ ဂျပန်လူမျိုးတို့ ရှင်တို ကိုးကွယ်မှု ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၌ စတင်ထုတ်လုပ်သောကြောင့် Zero ဇီးရိုးဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ ဇီးရိုးတိုက်လေယာဉ်များမှာ ကောင်းကင်ပြင်၌ စစ်ကစားမှုစွမ်းရည် ကောင်းမွန်လှသဖြင့် အမေရိကန်များကပင် အံ့ဩချီးကျူးကြရ၏။

၁၉၃၆ ခုနှစ်၌ အလယ်အလတ် သဘောထား ပျော့ပျောင်းသူများ အာဏာရချိန်၌ ယာမာမိုတိုအား ရေတပ်ဒုတိယဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေသည်။ ယာမာမိုတိုသည် အစဉ်တစိုက် စစ်ဖြစ်မည့်အရေးကို ကန့်ကွက်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်တို့ နှင့် စစ်ဖြစ်ရမှာ ကို မလိုလားခဲ့ပေ။ စစ်ပွဲကြာရှည်သွားပါက မိမိတို့ ရုံးနိမ့်မည်ကိုလည်း ကြိုသိထားသူ ဖြစ်၏။

၁၉၃၉ ခုနှစ်၌ စစ်လိုလားသူများ အာဏာရလာပြန်ရာ စစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမား ယာမာမိုတိုအား အန္တရာယ်ပေးမည့် လက္ခဏာများ ပြလာကြ၏။ ရေတပ်ဝန်ကြီးက စိုးရိမ်လာသဖြင့် သူ့ကို နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းဝေးသော ရေတပ်သင်္ဘောများ ၏ စစ်သေနာပတိရာထူးကို လွှဲပြောင်းပေး

လိုက်တော့၏။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ချိန်အထိ ထိုရာထူးမှာ ပင် ယာမာမိုတို တာ ဝန်ထမ်းဆောင် ရလေသည် ။ စစ်ဖြစ်ချိန်တွင် မူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဆင့်ရှိ နေပြီ ဖြစ်သည့် ယာမာမိုတိုအား Konoye ကိုနိုယီ အစိုးရက ဂျပန်ဘုရင့် ရေတပ်မတော်၏ တပ်ပေါင်းစုမှူးကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေတော့သည် ။

ယာမာမိုတိုအား စစ်တိုက်ခိုင်းကြပေတော့မည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်က တာဝန်ပေးပြီ

၁၉၄၁ ခုနှစ်ဆန်းစ ကာလနေ့တစ်နေ့။

ဂျပန်ဘုရင်မင်းမြတ် ဟီရိုဟီတိုသည် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမို တိုအား သူ၏ ဘုရင့်နန်းတော်သို့ တိတ်တဆိတ် ခေါ်ယူတွေ့ဆုံလေသ ည် ။

“ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခေါ်တွေ့တာ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ အမေရိကန်တွေကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံး၊ စီးပွားရေးတွေ ကမောက်ကမဖြ စ်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေကြပြီ။ လောင်စာတွေလည်း ပြတ်နေပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ ရေတပ်မတော်က အသိဆုံးပါ။ အဲဒါ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေးတွေ လုပ်နေတယ်။ အထူးသံအဖွဲ့တွေကိုလည်း ဝါရှင်တန်လွှတ် ထားတယ်။ မကြာခင်မှာ ပဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနိုမူရာကို သံအမတ်ကြီးတာဝန် နဲ့ ဝါရှင်တန်လွှတ်မယ်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတွေ ထပ်လုပ်ဖို့ အထူးတာ ဝန်ပေးမယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်ချင်မှ အောင်မြင်မယ်။ မအောင်မြင်ရင် တော့ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှတို့ ကို စစ်ပြုရမယ်။ ဒါကြောင့် ပစ်ဖိတ် သမုဒ္ဒရာထဲမှာ အမေရိကန် ချေမှုန်းရေးတာဝန်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပေး ချင်တယ်။ ဒါ အမိန့်ပဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအနေနဲ့ စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်အပါအ

ဝင် လိုတာတွေ အခုကတည်းက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါတော့”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယာမာမိုတိုသည် အမေရိကန်တို့ ၏ စွမ်းအားကို သိသဖြင့် အမေရိကန်တို့ နှင့် စစ်မဖြစ်လို။ သို့ရာတွင် ဘုရင့်အမိန့်ကို သူ ငြင်းဆန်၍ မရ။

မီဂျီဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေအပိုဒ် ၁၁ ၌ “ဘုရင်ဧကရာဇ်သည် ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်မတော်ကို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရမည်” ဟု ပါရှိလေသည်။ ။ ဂျပန်ဘုရင့် တပ်မတော်တွင် ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်သာ ရှိ၏။ လေတပ်မရှိပါ။ ဂျပန်လေတပ်ဆိုသည် မှာ ကြည်းတပ်၏ လေတပ်နှင့် ရေတပ်၏ လေတပ်တို့ သာလျှင် ဖြစ်၏။ သီးခြားလေတပ်ဟု မရှိပါချေ။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်ကြည်းတပ် ရေတပ်ဆိုသည် မှာ ဂျပန်တပ်မတော် တစ်ရပ်လုံးကို ဆိုလို၏။ ဂျပန် တပ်မတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဂျပန်ဧကရာဇ် မင်းမြတ်သာလျှင် အဓိက ဖြစ်ချေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်အနေဖြင့် ကြည်းတပ်ဝန်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ဂျိုအပါအဝင် လက်ရှိအစိုးရအဖွဲ့မှ စစ်ပြုလိုသည့် သူများ ၏ စကားကို နားဝင်နေခဲ့ချေပြီ။

ဘုရင့်အမိန့်တော်အတိုင်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုသည် စစ်အတွက် တစ်နှစ်ခန့် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ။

ယာမာမိုတို၏ တိုက်ပွဲစီမံချက်

ဂျပန်နှင့် အမေရိကန် စစ်ရေး စီးပွားရေး ပြိုင်ဆိုင်နေကြစဉ် ကြုံတွေ့ရသည့် ပဋိပက္ခများကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများ ဖြင့် ဖြေရှင်းကြည့်ကြသည်။ ။ မရရင်တော့ လက်နက်ဖြင့် ဖြေရှင်းကြရတော့မည်။

စစ်တိုက်ကြရတော့မည်။ စစ်တိုက်လိုသူများ ထဲတွင် ယာမာမိုတို မပါဝင်ပါ။

သူသည် အမေရိကန်တို့ ၏ စစ်အင်အား၊ ဓနအင်အား၊ Logistic အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု၊ ကောင်းမွန်မှု၊ စက်မှုနည်းပညာ အဆင့်အတန်း မြင့်မားကြွယ်ဝမှုတို့ ကို ထဲထဲဝင်ဝင် သိထားသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရေရှည် စစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရပါက အမေရိကန်ကို သူတို့ ဂျပန်တွေ ရှုံးသွားမည်ကို ကြိုမြင်ထား၏။

သို့ရာတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်က အားကိုးတကြီးဖြင့် သူ့အား ခေါ်ယူပြီး အမေရိကန် ချေမှုန်ရေး တာဝန်ပေးလာသည့်အခါ သူ ငြင်းဆန်၍ မရတော့ပါ။ သူလည်း အမျိုးကိုချစ်သော ဂျပန်၊ ဘုရင်ကိုချစ်သော ဂျပန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် သူ့နိုင်ငံကို သူချစ်ကြောင်း။ သူ့ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သူချစ်ကြောင်း ပြတော့၏။ သူသည် သူ၏ တိုက်ခိုက်ရေးစီမံချက်ကို ဆောလျင်စွာပင် ပြုစုတင်ပြ လိုက်လေသည် ။

“အမေရိကန်ကို လက်ဦးမဆွ အနိုင်ယူမည်ဆိုပါက ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ အမေရိကန်ရေတပ်ကြီးကို ချေမှုန်းခြင်းထက် ပိုမိုထိရောက်သော နည်းလမ်းမရှိပါ”

“ဒါကြောင့် ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာ ရှိတဲ့ အမေရိကန်တို့ ရဲ့ ပစိဖိတ်ရေတပ်မတော်ကြီး တစ်ခုလုံးကို သုံးမရအောင် လက်စတုန်း ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ပစ်ရပါမည် ”

“အမေရိကန်တွေရဲ့ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီးကို ချေမှုန်းပြီး ကျွန်းစုခံစစ်စည်းမှ တစ်ဆင့် တက်လှမ်းပြီး အမေရိကန်တွေ စစ်ပန်းသည် အထိ မွေနှောက် တိုက်ခိုက်လို့ သူတို့ စစ်ပန်းသွားတဲ့ အခါမှ အာရှတိုက်ကို ကျွန်ုပ်

ပ်တို့ ဂျပန်များ ကြီးစိုးသွားပါမည်”ဟူသတည်း။

ဤအယူအဆနှင့် တင်ပြချက်ကို ဂျပန်အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ဂျပန်ဘုရင်မင်းမြတ်က နှစ်သက်သဘောကျကြ၏။

အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းနှင့် ရေတပ်မတော်မှ အရာရှိကြီး အချို့က ကန့်ကွက်စကား ပြောကြသေးသည် ။

သို့ရာတွင် ယာမာမိုတိုကား ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အခိုင်အမာ သန္နိဋ္ဌာန်ချ ဆုံးဖြတ်ပြီးခဲ့လေပြီ။ ဘယ်သူမျှကလို့ မပျက်တော့။

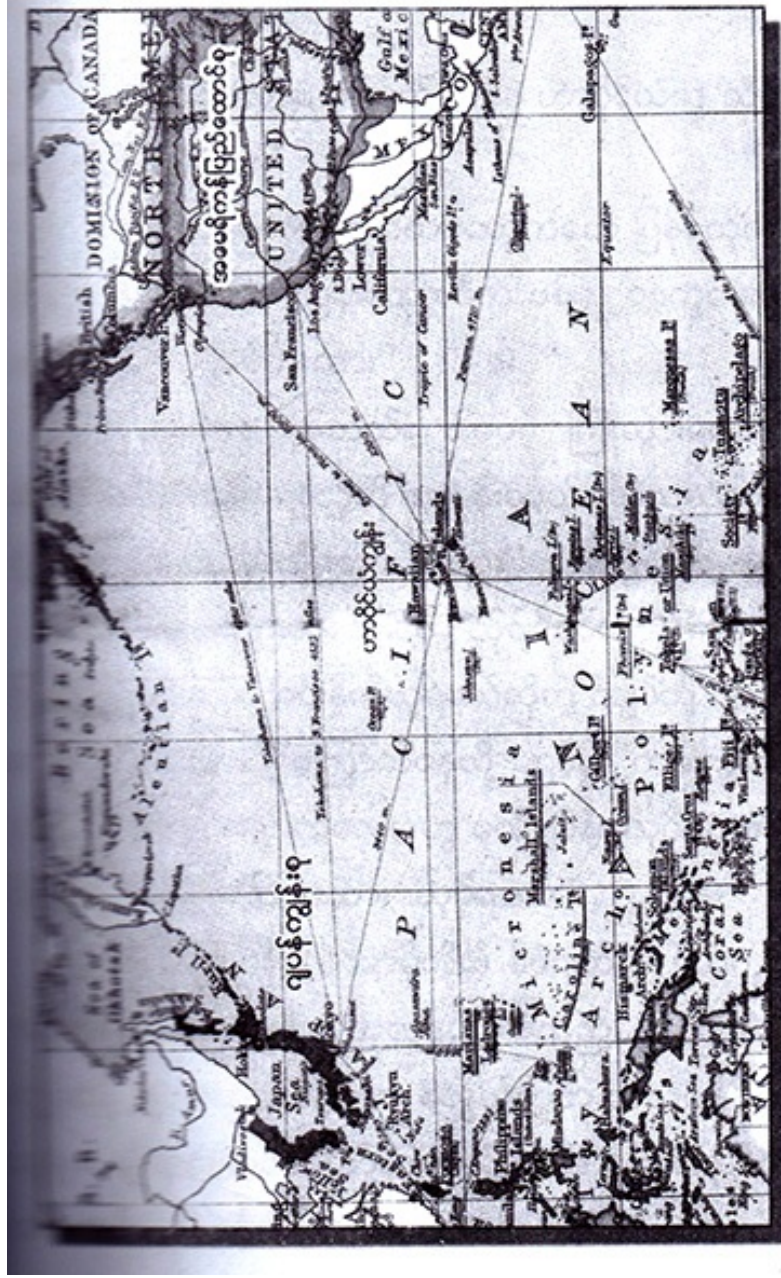
ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ရွေးခဲ့ရခြင်းအကြောင်း

ယာမာမိုတိုသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဓနဥစ္စာကြွယ်ဝမှုနှင့် စစ်အင်အားတောင့်တင်းမှုကို ကောင်းစွာသိသည် ။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်နှင့် စစ်တိုက်ရန် စိတ်အားထက်သန်မှုမရှိချေ။ သို့ရာတွင် သူသည် အမိန့်နှင့် တာဝန်ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရသည့် စစ်သား ဖြစ်၏။ အမိန့်ပေးက ဆောင်ရွက်ရမည်သာ။ ထို့ကြောင့် ပထမဆုံး ချေမှုန်းရေး ရည်မှန်းချက်အဖြစ် ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို တိုက်ခိုက်မည့် စီမံချက်အား ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ သူ ဆွဲခဲ့လေတော့သည် ။

“စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီး စီးပွားရေးနဲ့ စစ်ရေးစွမ်းပကား အင်အားကြီးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ရန်သူအမေရိကန်ကို အစမှာ ပဲ ဦးချိုးရမယ်။ ဒီလို ပစိဖိတ်ဒေသမှာ အမေရိကန်ကို တိုက်ပွဲအစမှာ လက်ဦးမဆွ အနိုင်ယူဖို့ အတွက် သူတို့ ရဲ့ ပစိဖိတ်ရေတပ်မတော်ကြီးကို ချေမှုန်းမှ ရမယ် ။ ဒါကြောင့် အဲဒီရေတပ်မတော်ကြီးရဲ့ အခိုင်အမာ ခြေကုပ်စခန်းဖြစ်တဲ့

ဟာဝိုင်ယံကျွန်းက Pearl Harbour ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို
အလစ်အငိုက်ယူပြီး တိုက်ဖို့ ပဲ”

အထက်ပါအတိုင်း ယာမာမိုတိုက ဆိုသည် ။

ဂျပန်ကျွန်းစုနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံ ဟာရိုင်ယံကျွန်းပုလဲဆိပ်ကမ်း အကွာအဝေးပြမြေပုံ

“ဖြစ်ပျံ့မလား။ ကျုပ်တို့ ဂျပန်နဲ့ ဟာဝိုင်ယံက သိပ်မဝေးလွန်းဘူးလား”

“သူတို့ ရေတပ်၊ လေတပ်တွေကရော ပြန်မတိုက်နိုင်ဘူးလား။ သိပ်ဝေးလွန်းတော့ ဒီက ပစ်ကူ စစ်ကူပေးဖို့ အခက်အခဲ မရှိနိုင်ဘူးလား”

“ဝေးတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြိုသွားရမယ်။ အလစ်အငိုက်ယူပြီး ရန်သူကို ချေမှုန်းရမယ်။ သံသယတွေနဲ့ မပြတ်မသားလုပ်လို့ တော့ မရဘူး”

“ဒီမှာ ကျားကလေးတွေ လိုချင်ရင်တော့ ကျားမကြီး ရင်ခွင်ထဲက အတင်းနှိုက်ယူရမည်ဆိုတဲ့ ကျုပ်တို့ ဂျပန်စကားပုံရှိတယ်။ သိပ်ကြောက်နေလို့ မရဘူး။ ကျားကိုက်မှာ ကြောက်ရင် ကျားကလေးတွေ မလိုချင်နဲ့ ။ လုပ်စရာကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့နဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရမယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ စီမံချက်မှာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လှ၏။ ဂျပန်မှ အလွန်ဝေးလံသည့် ဟာဝိုင်ယံကျွန်းသို့ သွားရောက်ရေးကား မလွယ်ကူဟု သံသယဝင်သူများ ဂျပန်ရေတပ်မတော်မှာ ပင် ရှိနေ၏။ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဝေဖန်ဆန့်ကျင်သူများ ပင် ရှိခဲ့၏။ ယာမာမိုတိုကား မမှု၊ မလုပ်လျှင် အစကတည်းက မလုပ်နှင့်။ လုပ်ပြီဆိုက ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်၊ မဆုတ်မနစ်လုပ်၊ အမေရိကန်လို နိုင်ငံမျိုးကို ဤကဲ့သို့ နိုင်ကွက် အပိုင်ကိုင်မှ သာ ရပေမည်။ မစို့မပို့နှင့်တော့ သွားမလုပ် လိုက်လေနှင့်။ ဒုက္ခများ သွားမည်သာ။

ယာမာမိုတို၏ အမေရိကန်စစ်ပြုရေး အစီအစဉ်မှာ ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်ပြီး အမေရိကန်တို့ ၏ ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီးအား ချေမှုန်းပစ်ရန်။ ထို့နောက် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်းရှိ သတ်မှတ်စစ်နယ်ဝန်းများမှ အမေရိကန်တို့ အား မွေ့နှောက် ထိုးစစ်ဆင်ရေး စစ်

ရေးငင်၍ စစ်ပန်းအောင် ပြုလုပ်ရန်။ သူတို့ ခြေကုန်လက်ပန်း ကျချိန်တွင် ဂျပန်တို့ က အာရှတိုက်ကြီးတစ်ခုလုံးအား သိမ်းယူ၍ ကြီးစိုးရန်ဟူသတည်း။

ဤအယူအဆကို ဂျပန်ဧကရာဇ်ဦးဆောင်သော ဂျပန်အစိုးရက လက်ခံခဲ့လေသည် ။ ယာမာမိုတိုအား လိုအပ်သည် များ ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ကိုလည်း တိတ်တဆိတ် ခွင့်ပြုခဲ့လေတော့သည် ။

ယာမာမိုတို၏ အစီအမံများ

ယာမာမိုတိုသည် ဂျပန်ကျွန်းစုမှ မိုင် ၃၀၀၀ ကျော်ဝေးကွာသော ပုလဲဆိပ်ကမ်းအား တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် အလွန်စေ့စပ်သေချာစွာ ပြင်ဆင်ခဲ့၏။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ်ကို ဆင်နွှဲရန်အတွက် အဓိကထားတွက်ချက်ရမည့် Main Factor အချက်ကြီး သုံးခုသာ ရှိသည် ။

(က) ရန်သူ

(ခ) ဥတု

(ဂ) မြေအနေအထား

ယာမာမိုတိုက ထိုသုံးခုလုံးကို အသေအချာ လေ့လာ ထောက်လှမ်းခဲ့၏။

သတင်းရရှိရေး

ဦးစွာပထမ ပုလဲဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန် ပစိဖိတ်ရေတပ်ကြီး၏ သင်္ဘောအင်အား၊ လေယာဉ်အင်အား၊ လူအင်အား၊ တပ်တည် တပ်လှုပ်စသည် တို့ ကို အလွန်သေချာစွာ သိနိုင်ရန် ရေတပ်အရာရှိဟောင်း တာ

ကီအိုယို ရှိကာဝါအား ၁၉၄၁ ခုနှစ်ဦးအစကပင် ဟာဝိုင်ယံမြို့တော် ဟိုနို လူလူသို့ အီတိုမိုရီမူရာအမည်ဖြင့် ဒုတိယ ကောင်စစ်ဝန်ရာထူးပေးကာ စေလွှတ်ခဲ့ပြီး လျှို့ဝှက်သတင်းများ ပေးပို့စေခဲ့သည်။ ။

ယိုရှိကာဝါမှ အမေရိကန်နှင့် ဂျပန်တို့ စစ်ပွဲစတင်သည့် ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်နေ့ထိ ယာမာမိုတို လိုချင်သော သတင်းအချက်အလက် အားလုံး ပို့နိုင်ခဲ့သည်။ ။ ယိုရှိကာဝါထံမှ သာမက အခြားသော အခြေအမြစ်အမျိုးစုံမှ သတင်းစုံကိုလည်း ယာမာမိုတို ရရှိခဲ့၏။

ရာသီဥတုရွေးချယ်ခြင်း

ရာသီဥတုရွေးချယ်မှုကိုကား ဂျပန်နိုင်ငံ၏ အရှေ့မြောက်မှ တိုက်လာသည့် ဆောင်းလေပွေများ အသင့်အတင့် ရှိနေသာအချိန်ဖြစ်သည့် ဒီဇင်ဘာလဆန်း၌ တိုက်စစ်ဆင်ရန် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ။ ဒီဇင်ဘာလကုန်က နွေးဦးပေါက်၍ ပွင့်လင်းရာသီရောက်သဖြင့် မြောက်ဘက်မှ ရုရှားတို့ ရန်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသည်။ ။ ထိုကာလမတိုင်မီ ဂျပန်တို့ ချီတက်မှုအား ဖုံးကွယ်မှုပေးနိုင်သည့် အချိန်ကာလနှင့် ရာသီဥတုကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ယရက်နှင့် နနာရီရွေးချယ်ခြင်း

အချိန်ရွေးချယ်မှုကား ယရက် D-Day အဖြစ် အမေရိကန်တို့ ခြေပစ်လက်ပစ် နားယူတတ်သည့် တနင်္ဂနွေနေ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ။ နနာရီ H-Hour ကား အမေရိကန်တို့ တစ်ညလုံး မြူးထူးပျော်ပါးပြီး အိပ်ကောင်းနေချိန် ဖြစ်သည့် အောက်ပါအချိန်ကို ရွေး၏။

ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန်ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်၊ နံနက် ၆ နာရီ ၂၅ မိနစ်
ပုလဲဆိပ်ကမ်းစံတော်ချိန် ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်၊ နံနက် ၇ နာရီ ၅၅ မိနစ်

ဂျပန်စံတော်ချိန်ဒီဇင်ဘာ (၈) ရက်၊ နံနက် ၃ နာရီ ၂၅ မိနစ်

ချီတက်ရာလမ်းကြောင်း ရွေးချယ်ခြင်း

ရေပြင်အနေအထားအရ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းကို
အောက်ပါတိုင်း ရွေးချယ်ခဲ့၏။

မြောက်ဘက် Kuriles ကျူရိုင်းလ်ကျွန်းစုရှိ Hitokappu ကျွန်း
အကြားမှ ဖြတ်ကာ ပုလဲဆိပ်ကမ်း မြောက်ဘက် မိုင် ၂၀၀ အကွာသို့ ချီ
တက်ရန်။

ချီတက်နိုင်သည့် အဓိကလမ်းကြောင်း သုံးကြောင်း ရှိသည် ။ ယခုလ
မ်းကြောင်းသည် မြောက်ဘက် အကျဆုံး ဖြစ်သည် ။

ထိုလမ်းကြောင်း ရွေးချယ်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးရာ၌ ဗိုလ်ချူ
ပ်ကြီးမာယာမိုတိုက ...

“မင်းတို့ တင်ပြတဲ့ အလယ်လမ်းကြောင်းနဲ့ တောင်ဘက်လမ်းကြော
င်းတွေက လမ်းတိုပေမယ့် အန္တရာယ်များ တယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူ့
ကင်းထောက် လေယာဉ်တွေ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောတွေ တွေ့ရင် တို့လိုချင်တဲ့
အငိုက် Surprise မရနိုင်ဘူး။ ဒါဆိုရင် စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ခုလုံး စွန့်လွ
တ်ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် အဝေးဆုံးနဲ့ အန္တရာယ် အကင်းဆုံး မြောက်ဘ
က်လမ်းကြောင်းကို ငါရွေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်”

ဟု ဆိုခဲ့လေသည် ။ ယာမာမိုတို သုံးသပ်ရွေးချယ်မှု မှန်ကန်ကြောင်း

နောက်ပိုင်း တိုက်ပွဲအောင်မြင်မှုက သက်သေပြခဲ့၏။

တပ်စုဖွဲ့မှု

ပုလဲဆိပ်ကမ်း တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် ပထမ လေယာဉ်တင် တပ်တော် First Air Fleet ကို တာဝန်ပေးခဲ့၏။ ပါဝင်သည့်တပ်များမှာ ...

(က) အမှတ် (၁) လေယာဉ်တင်အုပ်စု

1st Carrier Squadrom

(ခ) အမှတ် (၂) လေယာဉ်တင်အုပ်စု

2 nd Carrier Squadron

(ဂ) အမှတ် (၃) လေယာဉ်တင်အုပ်စု

3 rd Carrier Squadrom

(ဃ) ရေပြင်သွားသင်္ဘောတပ်ဖွဲ့

(င) ဖြည့်တင်းရေးတပ်ဖွဲ့

(စ) ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့

စုစုပေါင်း လေယာဉ် (၃၆၀) စီးနှင့် သင်္ဘောအစီးပေါင်း (၃၀) ပါဝင်သည် ။

တာဝန်ခွဲဝေမှု

(က) ပထမလေယာဉ်တင်တပ်တော်

ချေမှုန်းရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် ဟာပိုင်ယံကျွန်း ပုလဲဆိပ်က

မီးကို နာလန်မထူနိုင်အောင် လက်စတုံး ချေမှုန်းရန်။

(ခ) ရေပြင်သွားတပ်ဖွဲ့

ချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့ကြီးအား အကာအကွယ်ပေးရန်။

(ဂ) ဖြည့်တင်းရေးတပ်ဖွဲ့

လိုအပ်သည့် အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စ အဝဝကို ဆောင်ရွက်ပေးရန်။

(ဃ) ရေငုပ်သင်္ဘောတပ်ဖွဲ့

ရှေ့ကာအဖြစ် လှုပ်ရှားရန်၊ ရရှိသတင်းများ ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးသို့ အချိန်နှင့်တစ်ပြေးညီ ပေးပို့ရန်။

(စ) အနီးကပ် ကွပ်ကဲမှုခေါင်းဆောင်

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး နာဂူမို။

တိုက်ပွဲအကျဉ်း

ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲ၌ ဂျပန်တို့ သည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ အစီအမံအတိုင်း အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့၏။

ဟာဝိုင်ယံကျွန်းပေါ်ရှိ အမေရိကန်စစ်သားများ အနားယူနေသည့် ဒီဇင်ဘာ (၇) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် (၇) နာရီ၊ မိနစ် (၄၀) တွင် ဂျပန်တို့ ၏ ပထမအသုတ် ချေမှုန်းရေးလေယာဉ်များ သည် အိုအာဟူ ကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကို စတင်နိုင်ခဲ့တော့သည် ။ ပထမအသုတ် တိုက်ခိုက်နေဆဲမှာ ပင် ဒုတိယအသုတ် ချေမှုန်းရေး လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ ရောက်ရှိ လာပြီး အသုတ် ချေမှုန်းရေး လေယာဉ်တပ်ဖွဲ့ ရောက်ရှိ လာပြီး ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ကြရာ နံနက် ၉ နာရီ ၄၅ မိနစ်ကျမှ

နှစ်သုတ်လုံး၏ တိုက်ခိုက်မှု ပြီးဆုံးတော့၏။

ဂျပန်လေသူရဲများ တွင် အမေရိကန် စစ်သင်္ဘောများ ဆိုက်ကပ်ထားသော နေရာအတိအကျ ဖော်ပြထားသည့် ရုပ်ပုံကားချပ်များ ပါလာကြရာ ၎င်းတို့ အား တာဝန်ပေးထားသည့် ပစ်မှတ်များကို အလွယ်တကူ ရွေးချယ် ပစ်ခတ်ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ စီမံချက်မှ အနှစ်သာရဖြစ်သော အလစ်အငိုက်ကို လုံးဝရရှိခဲ့လေတော့သည်။ ။

အမေရိကန်တို့ ၏ ဆုံးရှုံးမှု

ဤတိုက်ပွဲမှာ တစ်ဖက်သတ် အငိုက်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သဖြင့် အမေရိကန်တို့ အဖို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၌ အထိအနာဆုံး တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ခဲ့၏။

၂ နာရီမျှပင် မကြာလိုက်သော ဤတိုက်ပွဲကြီး၌ အမေရိကန်တို့ ၏ စစ်သင်္ဘောကြီး ရှစ်စင်း၊ အပေါ့စား ခရုဇာသင်္ဘော သုံးစင်း၊ ဖျက်သင်္ဘောကြီး သုံးစင်းနှင့် အခြားသော သင်္ဘောငယ်လေးများ အများအပြား မီးလောင်ပျက်စီး နစ်မြုပ်ခဲ့ရ၏။

ကြည်းတပ်လေယာဉ် ၁၈၈ စီးနှင့် ရေတပ်လေယာဉ် ၃၀ စီး ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရ၏။

ကျဆုံးသူ ၂၄၀၃ လောက်ရှိပြီး ဒဏ်ရာရသူ ၁၁၇၈ ယောက် ရှိခဲ့၏။

ဂျပန်တို့ ဘက်မှာ မူ လေယာဉ် ၂၉ စီး၊ ရေငုပ်သင်္ဘောအငယ်စား ၅ စီး ဆုံးရှုံး၍ လူ ၆၄ ယောက်သာ ကျဆုံးခဲ့လေသည်။ ။

ဂျပန်တို့ အောင်ပွဲကား ယာမာမိုတို တွေးထင်မျှော်လင့်သည် ထက်များစွာပင် ပိုမိုသွားခဲ့ချေ၏။

နိဂုံး

တိုက်ပွဲပြီးသည် နှင့် ဂျပန်တပ်ပေါင်းစုကြီးသည် ဟာဝိုင်ယံကျွန်း အနောက်မြောက်သို့ မိုင် ၁၀၀၀ ခန့် ထိုးတက်သွားပြီးမှ အနောက်စူးစူးသို့ လမ်းကြောင်းပြောင်း မောင်းနှင်၍ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့လေတော့သည်။ ။

အခဲမကျေနိုင်သော အမေရိကန်တို့ က အင်အားကြီးသော လေတပ်ဖွဲ့များ ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောများ နှင့် ဂျပန်ချေမှုန်းရေး တပ်ဖွဲ့ကြီးအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လျင်မြန်စွာ တပ်ဖျောက်သွားသည့် ဂျပန်ရေတပ်ကြီးကို သူတို့ ရှာမတွေ့ကြချေ။ နောက်ဆုံး လက်လျှော့ခဲ့ကြရ၏။

ဂျပန်ဧကရာဇ်နှင့် တိုဂျူ အစိုးရက အနီးကပ် လိုက်ပါသွားသော ရေပြင်တပ်မှူးကြီး ဒုဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး နာဂုမိနှင့် ဤတိုက်ပွဲ စီမံချက်ရေးဆွဲပုံဖော်ခဲ့သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတိုတို့ အား အထူးချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့ကြ၏။

တကယ်တော့ ဤတိုက်ပွဲကြီးကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ တစ်ကိုယ်ရေ အစွမ်းအစများ ပေါ်တွင် လုံးဝဥသည့် မှီတည်နေသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

ဤတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယာမာမိုတို၏ ကိုယ်ရေး ရာဇဝင်အပိုင်းကို ခေတ္တရပ်နား၍ ကမ္ဘာကျော် ပုလဲဆိပ်ကမ်းတိုက်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ပုံ အသေးစိတ်ကို ပြင်ဆင်ပုံ၊ လေ့ကျင့်ပုံနှင့် တိုက်ပွဲဝင်မှု အဆင့်ဆင့်အား ရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။